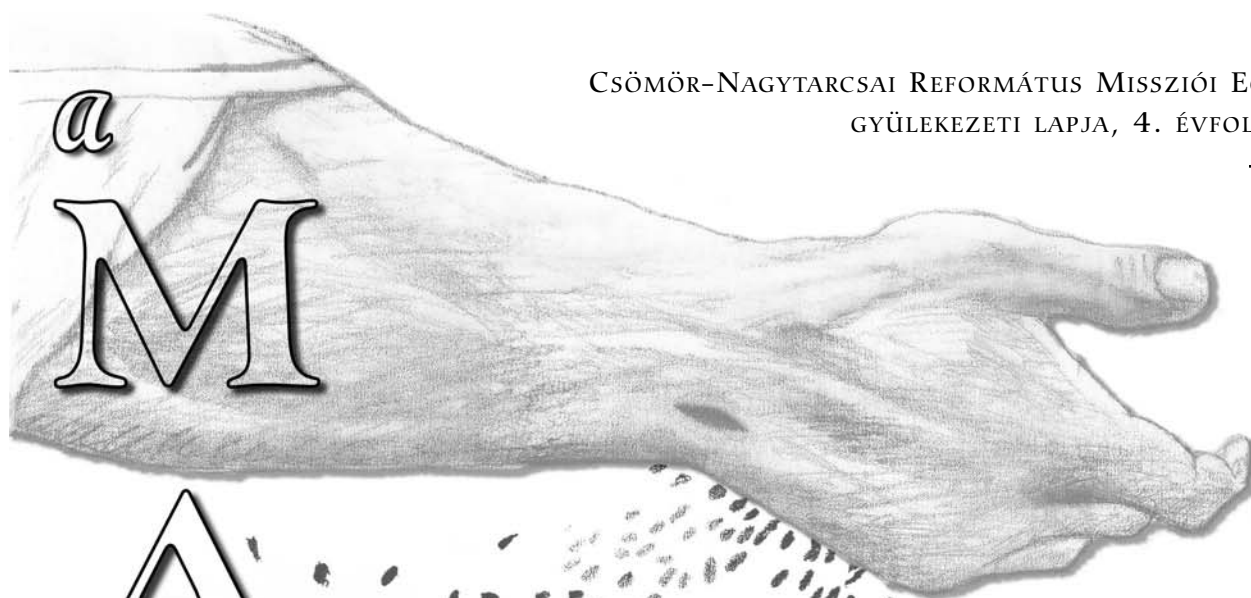

2014.
HÚSVÉT

A

„Feltámadt, nincsen itt.”

G

Amikor elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, a Jakab anyja, valamint Salómé illatos keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék Jézus testét. A hét első napján, korán reggel, napkeltekor, elmentek a sírbolthoz, és erről beszéltek egymás között: „Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratáról?” Ekkor felnéztek, és látták, hogy a kő el van hengerítve. Pedig az igen nagy volt. És amikor bementek a sírboltba, látták, hogy egy fehér ruhába öltözött ifjú ül jobb felől, és megrettentek. De az így szólt hozzájuk: „Ne féljete! A názáreti Jézust keresitek, akit megfeszítettek? Feltámadt, nincsen itt. Íme, ez az a hely, ahova őt tették. De menjetek el, mondjátok meg a tanítványainak és Péternek, hogy előttetek megy Galileába: ott meglátjátok őt, amint megmondta nektek.” Ekkor kijöttek, és elfutottak a sírbolttól, mert remegés és döbbenet fogta el őket; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek.” (Mk 16,1-8)

V

E

T

Ő

KÖSZÖNTJÜK OLVASÓINKAT!

„Feltámadt, nincsen itt.“ – A gyászoló asszonyokat remegés és döbbenet fogta el az angyali kijelentés hatására. Az evangélium még arról is beszámol, hogy félelmükben nem mondták el rögtön a tanítványoknak, amit a sírnál átéltek. Mégsem vették semmi erőtlenségük miatt. A tanítványok bizonyosságot szereztek Jézus feltámadásáról, és újra meg újra átélhették a vele való találkozás csodáját. A feltámadás ígéje közel kétezer éve mutat rá erőtlen hitünkre, és Isten végtelen kegyelmére, mellyel lehetővé teszi számunkra az élő Krisztussal való találkozás csodáját.

„Mária és Mária, a Jakab anyja, valamint Salómé“ Jézus sírjához érkeznek, mert szeretnék illatos kenetekkel megkenni a testét. Nem tűzés kijelenteni, hogy szívükben már lezárult egy korszak. Jézus tanításai és szavai nagypéntek tragédiájával a múlt emlékei közé kerültek, és talán ezért sem emlékeznek a feltámadásról szóló szavaira. Számukra a halál ott, azon a vasárnap reggelen a véget jelenti, ezért fogja el remegés és döbbenet a szívüket, amikor az angyal bizonyosságát meghallják. A gyász terhe, a lelki szenvedés annyira megkötözi lelküket, hogy nem fogják fel a csodát, amelynek részesei lettek.

Gyülekezetünk ebben az évben a lelki építkezés mellett hozzáfog gyülekezeti otthonunk megvalósításához is. Húsvét ünnepe megláttatja velünk, hogy Jézus feltámadásának örömhíre nélkül értelmetlen lenne templomot építeni. Éppen ezért szükségünk van évről évre a feltámadás örömhírének megerősítésére lelkünkben, hiszen nekünk is – az ígében szereplő asszonyokhoz hasonlóan – sokszor erőtlen a hitünk ahhoz, hogy felfogjuk ezt a lényegi csodát.

A húsvéti ige önvizsgálatra hív bennünket. Sajnos a lelkünket szorongató terhek, a mindennapos problémák miatt sokszor megünneljük el úgy az Úr csodái mellett, hogy nem vesszük észre azokat. Jogosan teszi fel Jézus a kérdést: „Van szemetek, és mégsem láttok, fületek is van, és mégsem hallotok? Nem is emlékeztek?“ (Mk 8,18)

Jézus azt szeretné, hogy hitben erősek legyünk, és valóságosan átéljük azt, hogy velünk van minden napon a világ végezetéig, és az Ő jelenléte csodákat eredményez az életünkben.

„Ti süketek, halljatok! Ti vakok, nézzetek föl, és lássatok!“ (Ézs 42,18) – hangzik az évezredek

távlatából Ézsaiás felszólítása. Ahhoz, hogy ez valósággá legyen számunkra, nap, mint nap kérnünk kell Krisztus Szentlelkét, hogy áldjon meg bennünket a tiszta hallással és a tiszta látással. Segítsen fölé emelkedni gondjainknak és félelmeinknek. Segítsen meghallani az Úr szavát, és meglátni az életünkben jelenlévő és munkálkodó feltámadott Krisztust.

Nemcsak egyéni, hanem gyülekezeti életünkre nézve is fontos, hogy rendelkezünk ezzel a hallással és látással. A feltámadott Krisztusra kell tekintenünk, Aki él és jelen van gyülekezetünkben. Formál bennünket Szentlelkével, és vezet a helyes úton. Ha Őreá figyelünk, akkor a templomépítés csodálatos, de felelősségteljes küldetése áldássá válik számunkra, és hitünk erősödését fogja szolgálni. Ha viszont engedjük, hogy a mindennapok terhei elvonják Róla a figyelmünket, akkor szenvedéssé válik ez az áldott teher.

A húsvéti ígének van egy másik fontos üzenete is számunkra: Isten minden segítséget megad ahhoz, hogy átéljük a feltámadott Krisztussal való találkozás csodáját. Azt olvashatjuk az evangéliumban, hogy a sírhoz érkező asszonyok azon gondolkodnak, ki fogja elhengeríteni a sírt záró hatalmas követ. Amikor azonban odaérnek, már nyitott sírt találnak. Isten elhengerítette az útból a hatalmas sziklát. Isten elhárította a fizikai akadályt, hogy az asszonyok saját szemükkel láthassák és hallhassák a feltámadás örömhírét. Még angyalt is küld az Úr, aki emlékezteti őket mindarra, amit Jézus egykor a haláláról, a feltámadásáról és Galileában történő megjelenéséről mondott.

Az ige világosan rámutat arra, hogy Istennek az az akarata, hogy semmi se gátolhassa meg a tanítványokat abban, hogy tanúi legyenek a feltámadás csodájának, és újra találkozhassanak az élő Krisztussal. Minden segítséget megad ahhoz, hogy a tanítványok személyes bizonyosságként hirdethessék Krisztus feltámadásának örömhírét.

Az ige üzenete gyülekezetünk számára is bátorítást jelent. Az Úr mindent megtesz annak érdekében, hogy Krisztus feltámadása bizonyosság legyen számunkra, és erről méltó módon telessünk hitet az emberek között. Hiszem és vallom, hogy az Úr minden fizikai akadályt elhengerít, és minden emberi gyengeséget kipótol azért, hogy betölthessük küldetésünket.

Templomépítésünk is ezt a tanítványi küldetést szolgálja, ezért maradéktalanul számíthatunk az Úr segítségére. A zsoltáros bizonyossága a mi bizonyosságunk is: „Vesd az ÚRra terhedet, és Ő gondot visel rád! Nem engedi sohasem, hogy ingadozzon az igaz.“ (Zsolt 55,23)

A PRESBITÉRIUM NEVÉBEN KÍVÁNOM, HOGY A FELTÁMADOTT KRISZTUS JELENLÉTE TEGYE ÁLDOTTÁ VALAMENNYIÜNK HÚSVÉTI ÜNNEPÉT!

Szeretettel:

Esztergály Előd Gábor lelkipásztor

TÁJÉKOZTATÓ LEVÉL AZ EGYHÁZFENNTARTÓI JÁRULÉK MEGFIZETÉSÉNEK ÚJ MÓDJÁRÓL

Isten iránti hálával adunk hírt arról, hogy református templomunk és a lelkészlakás tervezése, kivitelezése a 2014. évben kezdetét veszi. Ez a felelősségteljes küldetés egyéni áldozatvállalást is jelent gyülekezetünk tagjai számára, ugyanis a leendő templomunk fenn tartási költségeit, gyülekezetünk működését, a lelkipásztori szolgálatokhoz kapcsolódó kiadásokat a mindenkori egyházfenntartói járulékokból és a vasárnapi perselypénzekből tudjuk fedezni. Ahhoz, hogy ez a jövőben ne okozzon problémát, presbitériumunk szükségét érzi annak, hogy már most felkészüljünk gyülekezetünk megváltozott helyzetére.

Egyházi törvényünk javaslatot tesz az egyházfenntartói járulék mértékének meghatározására: minden jövedelemmel rendelkező családtag jövedelmének 1%-t adja Isten dicsőségére, a gyülekezeti szolgálat támogatására. A törvény ugyanakkor kötelezi a gyülekezetek presbitériumát, hogy meghatározzon egy évi minimum összeget is. Ennek értelmében presbitériumunk – tekintettel a templomépítés várható kiadásaira – a 2014. esztendőre 6.000,- Ft/év összegben határozta meg az egyéni áldozatvállalás javasolt minimum összegét. Természetesen ettől az összegtől anyagi lehetőségeinkhez mérten el lehet térni.

A mostani egyházfenntartói gyakorlat szerint nem tudnánk a templomunk és a lelkészlakás rezsijét havi rendszerességgel megfizetni. Jelenleg ugyanis gyülekezetünk többsége évente egy összegben – jellemzően az év végén – fizeti meg egyéni áldozatvállalását. **Szeretnénk kérni gyülekezetünk tagjait, hogy ettől az évtől kezdődően az előre eltervezett egyházfenntartói járulék összegét ne évente, egy összegben, egyszeri alkalommal, hanem havi bontásban fizesse be gyülekezetünk számára.** Azért is tartjuk fontosnak már most bevezetni ezt a rendszert, hogy mire elkészül a templomunk, és megérkeznek az első havi rezsiszámlák, már bevett, jól működő gyakorlat legyen ez a gyülekezetünkben.

Az új gyakorlat azt jelenti, hogy ha például valaki évi 6000,- Ft-ot szán erre a célra, annak havonta 500,- Ft-ot kell fizetnie. A befizetést négyféle képen tudjuk megtenni:

1. Banki átutalással: Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség, OTP Bank Nyrt. 11742049-20341938
2. Csekkbefizetéssel (kizárólag az erre a célra készített, és a persely mellé kihelyezett gyülekezeti csekkeken történő befizetéssel).
3. Pintér Édua pénztárosunknál személyesen az istentiszteletet követően.
4. A lelkipásztornál személyesen, telefonon előre egyeztetett időpontban.

Köszönjük, hogy az egyházfenntartói járulék megfizetésével is vállalja reformátusságát, részt vesz gyülekezetünk működési költségeinek fedezésében és támogatja a református missziót településünkön! Isten gazdag áldását kívánjuk életére!

2014. február 10.

Dr. Szenyessy Judit
Presbiter
a Pénzügyi Bizottság vezetője

Esztergály Előd Gábor
lelkipásztor

Deák Ferencz
főgondnok

BOJTI UTÁN LEMONDÁS?!*

„Amikor Betániában a leprás Simon házában volt, és asztalhoz telepedett, odament egy asszony, akinél valódi és drága nárduskenet volt egy alabástrom tartóban: ezt az alabástrom tartót feltörte, és ráöntötte a kenetet Jézus fejére. Egyesek bosszankodtak magukban: „Mire való a kenetnek ez a pazarlása? Hiszen el lehetett volna ezt adni több, mint háromszáz dénárért, és a pénzt a szegényeknek szétosztani.“ És megharagudtak az asszonyra, de Jézus ezt mondta: „Hagyjátok őt! Miért bántjátok? Hiszen jót tett velem, mert a szegények mindig veletek vannak, és amikor csak akartok, jót tehettek velük, én azonban nem leszek mindig veletek. Megtette, ami tőle telt: előre megkente a testemet a temetésre. Bizony, mondom néktek, hogy az egész világon bárhol hirdetik majd az evangéliumot; amit ez az asszony tett, azt is elmondják majd az ő emlékezetére.“

A Tórából, azaz Mózes könyvéből idézem a szegények megsegítésére vonatkozó tanítást: „Ne nézd rossz szemmel szegény testvéredet, mert ha nem adsz neki, az Úrhoz kiált miattad, és vétek fog terhelni téged. Adj neki szívesen, és ne essék rosszul az, hogy adsz, mert éppen azért fogja megáldani Istened, az Úr minden munkádat és minden szerzeményedet. Mert a szegény nem fog el a földről, azért parancsolom neked, hogy légy bőkezű az országodban levő nyomorult és szegény testvéredhez.“ (5Móz 15,9-11)

A zsidó ember számára az üdvösség elengedhetetlen feltétele a mózesi törvények megtartása. Ezek között is kiemelt helyen található az adakozás, azaz a szegények támogatásának gyakorlata. Már egészen kis kortól arra nevelték gyermekeiket, hogy legyen mindig gondjuk népüknek szegényeire, nélkülözőire. Minden bizonnyal Jézus tanítványai is ebben a szellemben nevelkedtek. Éppen ezért igazolva láthatták cselekedeteiket, amikor Mesterük úgy tanította őket: „*adjatok és adatik nektek*“ (Lk 6,38).

A mai alapigénkben hallott reakciónk is ebben a szellemiségben gyökerezik: „*Mire való a kenetnek ez a pazarlása? Hiszen el lehetett volna ezt adni több, mint háromszáz dénárért, és a pénzt a szegényeknek szétosztani.*“ – A tanítványok jóhiszeműen és jó szándékkal vezérelve jegyezték meg észrevételüket, mégis a megszokás, a rutin, a hagyományoknak való megfelelés miatt tévesen ismerték fel Isten akaratát. Az alabástromtartóban lévő nagy értéket képviselő kenet nem arra volt rendelve, hogy értékével megsegítse a sze-

gényeket. Ezt a drága kenőcsöt mennyei Atyánk arra rendelte, hogy egyszülött Fiaának temetésére megadja utolsó kenetként a méltóságot.

A mai alapigénk központi üzenete, hogy Isten akaratát nem lehet rutinból, megszokásból betölteni. Mindennapos és élő kapcsolatra van szükségünk vele, hogy betölthessük akaratát.

A tanítványok példáján keresztül megláthatjuk azt, hogy nem elég pusztán az értelmünket használni, amikor az Úr akaratát szeretnénk betölteni. A lelkünket is meg kell nyitnunk, mert egyáltalán nem biztos, hogy az adott helyzetben ugyanaz fog történni, mint egy másik hasonló helyzetben. Az evangéliumokban számos példát láthatunk arra, ahogyan a farizeusok lélek nélkül, pusztán a törvények ismeretére támaszkodva – rutinból és megszokásból – keresik az Úr szándékát. Ebben van a legtöbb ütközési pont Jézus és közöttük. Jézus arra tanít és arra hív bennünket, hogy a Szentlélek segítségével hívásával nyitott lélekkel hangolódjunk rá teremtő Istenünkre, és úgy fürkésszük az ő akaratát.

Nagyböjt időszaka különös aktualitást ad az ige üzenetének. Az egyház számára a böjt a hitvalló élet része. Katolikus testvéreinknél komoly előírásai és hagyományai vannak a böjtnak. Ezzel szemben a református hagyomány a külsőségektől megszabadulva csak a lényegre próbál fókuszálni, az Isten felé fordulásra.

* Az igehirdetés 2014. március 23-án, böjt harmadik vasránapiján hangzott el.

Mindkét esetben beleeshetünk abba a hibába, hogy rutinból és megszokásból végezzük ezt a vallási gyakorlatot. Ennek pedig az a következménye, hogy amikor véget ér a böjt, elmúlnak Húsvét ünnepnapjai, akkor az életünk visszatér a „régikérvágásba“. Ott folytatódik minden, ahol előtte abbamaradt, és ez évről évre ismétlődik.

A mai alapigénk rámutat arra, hogy kevés pusztán a hagyományokat és az előírásokat megtartani. Lelki nyitottságra van szükség ahhoz, hogy a böjt hatása túlmutasson azon a néhány napon és hitünkben valódi fejlődést eredményezzen.

Erre lelki nyitottságra ad példát az alapigénkben szereplő asszony, aki drága kenőcsével megkenete Jézus haját. Nem tudjuk, hogy az asszony honnan vette a kenőcsöt, mikor és kitől kapta. De azt biztosan tudjuk, hogy Istennel élő kapcsolata volt, hiszen megértette az Úr akaratát. Felismerte, ez a kenőcs arra rendeltetett, hogy előre méltóképpen felkészítse vele megváltó Krisztusunkat. Ilyet az ember nem talál ki magától, ezt minden biztonnal Isten üzenté neki.

Nekünk is lelki nyitottságra van szükségünk ahhoz, hogy életünkre nézve megértsük az Úr akaratát. Szentlelke segítségével mindig kérdezzük meg, mit szeretne, mit tegyek ebben vagy abban a helyzetben. Például nagyböjt időszakában nyugodtan tegyük fel imádságban a kérdést évről évre: „*Uram, hogyan böjtöljek ebben az évben? Hogyan készüljek fel Húsvét szent ünnepére?*“ – És megeshet, hogy a személyes böjtöm teljesen másmin lesz, mint az egyházi előírás, de ez ne zavarjon. Teremtő Istenünk tudja a legjobban, hogy miről kell lemondanom, min kell változtatnom ahhoz, hogy szorosabb legyen Vele a kapcsolat.

Az alapigénkben szereplő asszony példája egy másik fontos tanításra is rámutat a böjttel kapcsolatosan. Ennek az asszonynak élő kapcsolata volt az Úrral, így sikerült tisztán megértenie Isten akaratát. Ennek következtében képes volt lemondani egy számára értékes dologról, a ritkaságszámba menő drága kenőcsről. Példájában az Istennek tetsző böjt lényege fogalmazódik meg. Az a fajta lemondás, amely az Istennel való élő kapcsolat eredménye. A böjt segít az Úrra figyelni, hogy megértsem az

ő akaratát, és képesek legyek a szerint dönteni. Nagyon fontos itt a sorrend, ugyanis az általánosan elfogadott böjti értelmezésnek más a sorrendje. Ha ma böjtről beszélünk, akkor első helyen a lemondás áll, a második helyen az Istenre figyelés, a harmadik helyen pedig Isten akaratának megértése. Lemondok dolgokról, hogy Istenre figyeljek és megértsem az ő akaratát. A mai igei üzenet a böjttel kapcsolatosan éppen arra mutat rá, hogy nemcsak azért mondok le dolgokról, hogy tisztában és világosabban megértsem Isten akaratát, hanem azért böjtölök, hogy megértsem, miről kell lemondanom. Az alapigénkben szereplő asszony, ahogyan megismerte az Úr akaratát, le tudott mondani egy hihetetlenül értékes tulajdonáról.

A böjt lényege tehát nem a lemondás, hanem a lemondásra való felkészülés. Jézus adja a legszebb példáját ennek. Mielőtt elkezdte volna hirdetni a megtérést és a bűnbánatot az emberek között, kiment negyven napra a pusztába böjtölni. Csak ezután kezdte el megváltói szolgálatát. A böjt alatt készült fel arra, hogy lemondjon a saját életéről, lemondjon a saját akaratáról, hogy Isten akaratát tökéletesen betöltse.

Az ige üzenete arra mutat rá, hogy a nagyböjt nem ér véget húsvétal. Lélekben az Úrra figyelve készülünk arra a lemondásra, amely – az ő akaratából – böjt után ránk vár.

Templomépítésünk folyamatában vagyunk, ezért nézzük meg most azt is, hogy erre vonatkozóan – a mai igén keresztül – milyen üzenetet helyez a szívünkre mennyei Atyánk.

Először is, hogy nem lehet pusztán rutinból, megszokásból, úgy is mondhatnám: emberi tapasztalatból építeni az Úr házat. Fontos az emberi tapasztalat, de ennél sokkal fontosabb, hogy mindennapos élő, lelki kapcsolatban legyünk az Úrral, és figyeljünk az ő akaratára. El kell majd döntenünk például, hogy kit bízunk meg az ács munkával vagy a kőműves munkával. Dönthetünk rutinból, hogy ki a legolcsóbb, a legtapasztaltabb, kit ajánlanak a legtöbben, de ez még semmilyen garanciát nem jelent. Istenre kell figyelnünk ebben is. Imádságban kell hordoznunk a legtermészetesebb kérdést is, hogy Isten akarat szerint valósuljon meg templomunk.

A másik üzenet az, hogy a böjt segít felismerni miről kell lemondanunk ahhoz, hogy az

Húsvétra

Úr akaratát betöltsük a templomépítésünkkel kapcsolatban is. Ránk bízott Isten egyházának építése, ami azt jelenti, hogy mindannyiunknak meg kell hozni egyéni áldozatát. A böjti időszak lehetőséget ad számunkra meglátni, hogy mit vár tőlünk az Úr, miről kell lemondanom, mi lesz az én személyes áldozatvállalásom. És itt nem csupán az anyagi áldozatvállalásra kell gondolni. Azokról az emberi gyarlóságainkról is le kell mondani, amelyek gátolják az Úr akaratának betöltését.

Milyen nagy kegyelem felismerni hibáinkat egy böjti csendességben, és a Szentlélek segítségével megszabadulni tőle.

Befejezésül Jézus szavaival zárom: „*Ha valaki énutánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel naponként a keresztjét és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét érterem, megmenti azt.*“ (Mk 8,34-35) Ámen.

Esztergály Előd Gábor

BABVÁLOGATÁS

Egyszer babot válogattam,
apró picike fényes szemeket,
az asztal sarkán külön raktam
a jó magot és a szemetet

Rád gondoltam nagy ítélőm
Hol találsz a helyemet,
Ha majd egykor külön választod
A jó magot és a szemetet?

(Szalay Ferenc testvérünk gyűjtéséből)

LACKÓ GÉZA

MIÉRT VETTÉK EL TŐLEM A HUSVÉTOT?

És ki vette el? A nagyváros? Években gyarapodó korom? Vagy egyszerűen a mindent elkoztató idő? Pedig milyen szép ünnepem volt a multba hanyatlott vidéki tájakon és a szétmorzsolódott években! Kölyökfejemenek is szebb, mint a karácsony.

A betlehemi ünnep családiásan édeskes volt, benne a gyerek lelke ajándékokkal teliaggatott belső karácsonyfa. Ha elragadtatott is, de csak néző voltam.

A husvét férfias szenvedést hozott és férfiúi kezdeményezéseket a térdnadrágos legénykének. A nagyhét nem olyan szaladgálásos volt, mint karácsony hete, hanem a lélek önmagábamerüléséé. S a fokozat, ahogy haladtunk az Ünnep felé! Zöldcsütörtökön az első idej paraj az asztalon. A mindig változatlan látott oltár megfosztása díszeitől. A nagypénteki kereplő. A Szent Sír viaszcsodái s mellettük a közös baka villogó szuronya és viaszarcában

villogó barna szeme. A Passio mondhatatlan és jóleső szenvedése. Az egymásután eloltódó gyertyák. A lélek megrendülése. Aztán szombaton a Feltámadás ujjongása, amely énekeit, lobogóit, selymeit és merev csipkéit kiárasztotta az utcára. Este otthon a sonkaevés hasított tormával és keménytojással, amelyek közül némelyiknek fehéren remegő húsa piros- vagy lilafoltos volt itt-ott, jelezve, hogy az otthon festett húsvéti tojások közül való, de vékony héja közben megrepedt vagy bezúzódott.

S vasárnap a zenés-énekes nagymise! A zsúfolt nap. Rejtélyes pancsolás otkolonnal, vízzel, a tejszínű keverékkel, a tüllel bekötött szájú fehér üvegekben.

Hétfőn a nagy tragédia árnyékában megtisztult kis lélek férfiúvá nőtt. Cselekedett. Kiválasztotta a házakat, hol van megöntözni való kislány. A kis kölyök locsolóüvegjét, amelynek kilötykölődő maszatos tartalmától vizes lett a zsebe, úgy forgatta, mint buzogányt, vagy áhítatos füstölőt: támadt vagy hódolt vele a világ összes otkolonyjaitól csapzott hajú, átnedvesedett ingvallú, kabítóan szagló fruskákkal szemközt.

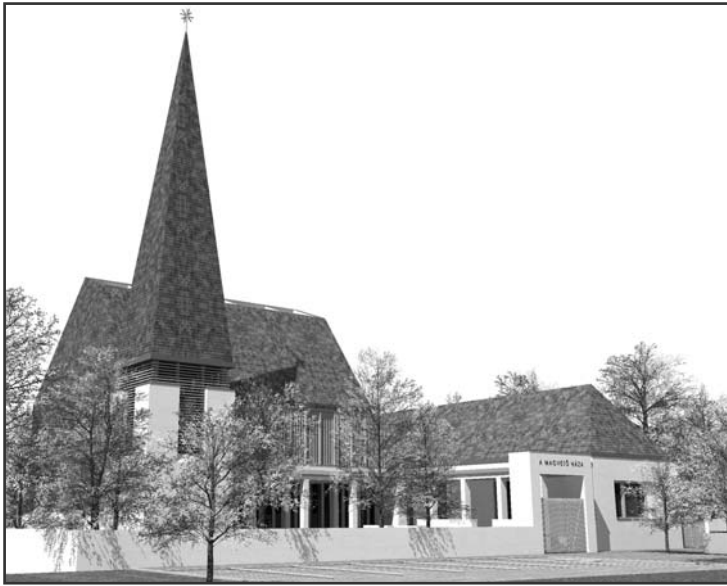
S férfi-bért kapott a kölyök: komoly festett tojást (jó üzletmenet esetén egy hétre is volt külön tízóraija, uzsonnája belőle), gyomorsa-

vanyító, rettenetesen édes süteményt, virágot (ha jól ment, kabátunk mindkét széle nyaktól hasig ki volt vele tűzködve) és édes pálinkát, szokatlan öntudatot és szokatlan szesz-má-mort. Kevésbé körülményes helyeken egyszerűen rézkrajcárokat kapott a kis ember. Üzlet is volt, mert túllbe, otkolonyba, rózsa-vízbe, üvegbe a megtakarított pénzből kellett befektetni s néha a csekély bevétel könnyű csődöt zuhantott a frissen nyírt kopasz fejecskére. A férfi a szerencsét is megpróbálja: "házsártos" játékot játszik. Öklébe szorít egy festett kemény tojást úgy, hogy mutató és hüvelykujja közt szájnyi rés nyílik; a másik kölyök éllel igyekszik belevágni a tojásba egy krajcárt, ha megáll benne, övé a tojás, ha elcsúszik síma domborulatán, enyém az ellenfél krajcárja!

Az Egyetemes Tragédia tett lélektisztogató látogatást bensőnkben s a későbbi Felnőtt Élet lopta belénk előlegezett izgalmait. Az égi tiszta elragadtatás s a szennyező harc a világgal váltakozva rohant át hevesebben dobogó szívünkön. Ma túlságosan sokat harcolunk magunk is az étellel s az egész húsvétból a Passio zokogása van legközelebb fonnyadó szívünkhöz.

Templomépítés

„De vajon lakhatik-e Isten a földön az emberekkel? Hiszen az ég, sőt az egeknek egei sem fogadhatnak magukba téged. Hát még ez a ház, amelyet én építettem! Mégis tekints szolgád imádságára és könyörgésére, Uram, Istenem, és hallgasd meg a kiáltást és imádságot, amikor szolgád színed előtt imádkozik!“

(2Krón 6,18-19)

GYÜLEKEZETI TEMPLOMTERVEZÉSI FÓRUM

Református templomunk és gyülekezeti otthonunk megtervezése és megépítése közös ügyünk. Isten különleges ajándéka ez számunkra, amely a közös hálaadás mellett közös felelősségvállalást is jelent. A templomot nem csupán magunknak építjük, hanem a következő nemzedékeknek is, hogy évszázadok múlva is lelki otthona lehessen az Istenkereső csömörieknek. Ahhoz, hogy az Istentől ajándékba kapott küldetésünket betölthessük az egész gyülekezet összefogására, közös imádságra, gondolkodásra, munkára és áldozatvállalásra van szükség.

A templomépítés folyamatába illeszkedve most a tervek részleteinek kidolgozása a feladatunk. A terv alapját az a vázlaterv adja, amelyet gyülekezetünk presbitériuma a február 18-i ülésén fogadott el határozatban. A közös munkát jelenleg abban látjuk, hogy a gyülekezet tagjainak véleményét, észrevételét és javaslatát összegyűjtsük. A mi együttgondolkodásunkkal párhuzamosan az egyházmegyei és egyházkerületi építési bizottságok is véleményt formálnak a vázlattervekről, elképzeléseinkről.

Az elmúlt egy hónapban több alkalmat is teremtettünk a véleménynyilvánításra és az együttgondolkodásra:

1. A március 9-i istentiszteleten vetített képes előadásban mutattuk be a vázlatterveket, és részletesen ismertettük a presbitérium állásfoglalását a templomépítéssel kapcsolatosan.
2. A Magvető tavaszi számában bemutattuk gyülekezeti otthonunk külső- és belső vázlatterveit, valamint a templomépítés koncepcióját.
3. A Lelkészi Hivatalban előre kihirdetett időpontokban színes, nagyított formában is megtekinthetővé tettük a vázlattervet.
4. Két fórumbeszélgetést szerveztünk a Lelkészi Hivatalban, amelyen élő szóban vártuk gyülekezeti tagjaink kérdéseit, javaslatait.
5. Mindezek mellett egy javaslatgyűjtő dobozt is kihelyeztünk vasárnaponként a templomban, amelybe az írásos vélemények elhelyezését kértük.

Bár április 13-ig kértük gyülekezetünk tagjait, hogy véleményezzék a terveket, de a továbbiakban is lesz erre mód. Az eddig beérkezett javaslatokat átbeszéljük az építészekkel, hogy szakmailag is megvizsgáljuk azokat. Lapzártánkig még sem az egyházmegyei, sem az egyházkerületi véleményeket nem kaptuk meg. Reméljük, rövidesen megérkeznek!

A március 9. – április 13. közötti együttgondokodásunk eredményeképpen az alábbi javaslatok és észrevételek érkeztek gyülekezetünk tagjaitól:

ALAGSOR ÉS HÁTSÓ UDVAR:

1. A női mosdó méretének és befogadóképességének növelése a székek tárolására kijelölt helység bevonásával.
2. Külön kerüljön kialakításra a mozgáskorlátozottak mosdója.
3. A konyha és a gépészeti helység méretének csökkentése, az így felszabaduló helyet tárolásra és raktározásra alkalmassá tenni.
4. A kertben kerüljön kialakításra a gyermekek számára kicsi játszósarok (pl. hinta, csúszda, homokozó).
5. Kültéri padok és tűzrakóhely kialakítása.
6. A mozgáskorlátozottak számára közlekedés biztosítása a földszintről az alagsorba.
7. Amennyiben a temetőbővítés a községgondnokság irányába halad, úgy a telkünk kerítését úrnafalként alakítanánk ki a temetőre nézve.

FÖLDSZINT ÉS ELŐKERT:

8. A lelkészi hivatal méretének csökkentése.
9. Baba-mama szoba kialakítása.
10. A templomteret és a folyosót határoló falnál üvegablak helyett téglafalat használjunk az istentiszteletek zavartalansága végett.
11. A szószék mögött a falba beépítve üvegtéglából egy keresztet formáljunk.
12. Kellő figyelmet fordítsunk a templompadok kényelmes kialakítására.
13. A szószék, a padelők és a korlátok méltó megjelenésűek legyenek.
14. A közlekedési terek alkalmassá tétele istentiszteletek utáni beszélgetésekre.
15. Az előkertben legyen lehetőség további emlékművek, kopjafák állítására.

KARZATSZINT:

16. A főhomlokzat ablakainál lévő függőleges, faléces árnyékolók karbantartása problémásnak látszik. Lehetőleg hagyjuk el.
17. A főhomlokzat ablakainak méretét csökkentjük.
18. A tetőablak minőségére és kivitelezésére komoly figyelmet kell fordítanunk a beázások elkerülése végett.
19. A tetőablak tisztítására megoldást kell találni.
20. Az orgona- és az akusztika megtervezését együtt kell végezni a templom tervezésével.
21. A festett kazetták megtervezéséhez és összegyűjtéséhez minél előbb hozzá kell fogni.

**SZERETETTEL VÁRUNK TOVÁBBI ÉSZREVÉTELEKET ÉS JAVASLATOKAT
A TEMPLOMTERVEKKEL KAPCSOLATBAN!**

CÉLADOMÁNYOK TEMPLOMÉPÍTÉSÜNKRE:

2010. év – 7500,- Ft.

2011. év – 490.000,- Ft.

2012. év – 72.430,- Ft.

2013. év – 702.500,- Ft.

2014. év (január-április) – 1.157.500,- Ft (a jótékonysági hangverseny bevételével együtt).

Gyülekezetünk eddigi megtakarítása: 9.560.000,- Ft.

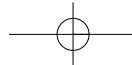
**A templomépítésre fordítható
saját forrásunk jelenleg:**

10.717.500,-

GYÜLEKEZETI ÉLETÜNK KÉPEKBEN

PRESBITERI LELKIGYAKORLAT
GALYATETŐ, 2014. FEBRUÁR 6-8.

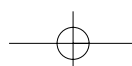
SZOLGÁLÓK MEGÁLDÁSA 2014. JANUÁR 5.

ÖKUMENIKUS IMAHÉT 2014. JANUÁR 20-25.

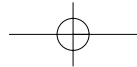
MÁRCIUS 15-I KOSZORÚZÁS 2014. MÁRCIUS 14.

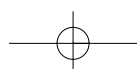
Gyülekezeti életünk képekben

**SIMON IZABELLA és VÁRJON DÉNES
ZONGORAMŰVÉSZ HÁZASPÁR JÓTÉKONYSÁGI
HANGVERSENYE TEMPLOMÉPÍTÉSÜNK JAVÁRA
2014. ÁPRILIS 12.**

Gyülekezeti életünk képekben

Gyülekezetünk legifjabb tagjai:

AZ OVIS HITTANOSAINK

...egy része

Kacsó utcai csoport

Laky-sarki csoport

A HÁROM FA LEGENDÁJA

NORVÉG MESE

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer hegy-csúcs. ahol három kis fácska állt és arról álmodozott, mi lesz majd belőle, ha megnő.

Az első fácska vágyakozva nézett fel a csillagokra, amelyek úgy szikráztak fölötte, akár a gyémánt. „Szeretnék kincsesláda lenni!” kiál-

tott fel. „Beborítva arannyal és telve gyönyörű drágakövekkel. Én leszek a legcsodálatosabb kincsesláda az egész világon!”

A második tekintetével követte a kis patakot, ami szokott útján csörgedezett a tenger felé. „Jó volna büszke hajónak lenni!” – só-

hajtotta – „átszelni a viharos tengert, hatalmas királyokat vinni egyik parttól a másikig! Belőlem lesz a legerősebb tengerjáró az óceánokon!”

A harmadik kicsi fa lenézett a völgybe. Férfiak és nők sietősen tették a dolgukat a forgalmas kisvárosban. „Én egyáltalán nem akarok elmozdulni erről a helyről” – mondta. „Szeretnék olyan magasra nőni, hogy amikor az emberek megállnak, hogy megnézzenek, felemeljék tekintetüket az ég felé és Istenre gondoljanak. Én leszek a legmagasabb fa a Földön!”

Múltak az évek. Eső jött és sütött a nap s a három kis fa nagyra és magasra nőtt.

Egy szép napon három favágó ballagott fel a hegyoldalra. Egyikőjük megpillantotta az első fát és azt mondta: „Csodálatos ez a fa! Éppen erre van szükségem.” És a fa eldőlt a fényesen csillogó fejsze csapásai alatt. „Most lesz belőlem az a szép kincsesláda” – gondolta a fa – „csodás kincseket kapok majd.”

A másik favágó a második fát szemelte ki. „Ez a fa erős. Pontosan ilyen kell nekem.” És eldőlt a második fa is a fejsze ütéseire. „Végre átszelem a tengert!” – gondolta. „Büszke hajó leszek, királyoknak való!”

A harmadik fa úgy érezte, hogy egy pillanatra a szíve is megáll, amikor az utolsó favágó ránézett. Ott állt egyenesen és magasan, büszkén mutatva az égre. De a favágó nem nézett fel oda. „Nekem bármelyik fa megteszi” – mormogta.

Az első fa egy asztalozóhoz került. De az öreg asztalos nem gondolt kincsesládára. Gyakorlott kezei alól egy jászol került ki. A szép fa nem gyémánttal és drágakövekkel lett tele, hanem fűrészporral és szénával az éhes állatok számára.

A második fa mosolygott, amikor a favágó elvitte a hajóépítőhöz. De nem valami nagy és erős tengerjáró hajó készült belőle, hanem a fűrészelés és kalapácsolás után egy egyszerű halászbárka állt a víz partján. Mivel túl kicsi és gyenge volt ahhoz, hogy tengerre szálljanak vele, ezért egy tavon hajóztak rajta egyik parttól a másikig. Minden nap átható halbűz töltötte be és lassan beivódott a hajó deszkáiba, gerendáiba.

A harmadik nagyon meglepődik, amikor a favágó gerendákra hasította és otthagya egy farakásban. „Soha nem akartam más lenni, csak állni a hegytetőn és Isten felé mutatni.”

Sok-sok nap telt el és sok-sok éjszaka. A három fa már majdnem elfelejtette egykori álmát.

De egy éjjel egy fénylő csillag gyúlt ki éppen afölött az istálló fölött, amelyikben a jászol állt. Vándorok érkeztek és egy fiatal nő fektette gyermekét a jászol puha szalmájára. „Bárcsak jobb helyet készíthetnék neki!” – sóhajtott fel a férfi, aki mellette volt. Az anya megszorította a kezét és mosolygott. A csillag rásütött a fényes és erős fára. „Ez a jászol a legjobb hely neki” – mondta a asszony. És az első fa rájött, hogy most nála van a világ legnagyobb kincse.

Évek múltán egy este fáradt utasok szálltak fel a halászhajóra. Egyikük azonnal elaludt, ahogy a hajó kifutott a tóra. Éjjel hirtelen feltámadt a szél és a víz fölött hatalmas vihar kerekedett. A hajó hánykódott az óriási hullámok tetején. Tudta, hogy nem elég erős ahhoz, hogy az utasokat ilyen nagy szélben és esőben épségben a partra vigye. Ekkor felébredt a fáradt vándor. Felállt, kinyújtotta karját és annyit mondott: „Csend!” – és a vihar elült. Olyan gyorsan, mint ahogy kezdődött. A második fa tudta, hogy a leghatalmasabb király volt ott azon az éjszakán.

Egy péntek reggel előhúzták az utolsó fából készült gerendákat is a rég elfelejtett rakásból. Összeácsolták, majd egy tomboló és gúnyolódó tömegben hurcolták keresztül. Megborzongott, amikor néhány katona egy ember kezeit szögezte gerendáihoz. Rútnak és kegyetlennek érezte magát. De vasárnap reggel, amikor a Nap sugaraival fellármázta a levegőt és a Földről az öröm áradt, tudta a harmadik fa, hogy Isten szeretete mindent megváltoztatott.

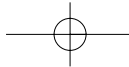
Ez tette gyönyörűvé az első fát.

Ettől lett erős a második.

És ha valaki valamikor a harmadik fára gondolt, annak Istenre kellett gondolnia.

Fordította: Szabó Ági

Kiemelt gyülekezeti alkalmaink

KIEMELT GYÜLEKEZETI ALKALMAINK PÜNKÖSDIG

HÚSVÉTI ISTENTISZTELETI REND:

Április 17. – NAGYCSÜTÖRTÖKI ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET a gyülekezeti teremben 18 órai kezdettel.

Április 18. – NAGYPÉNTEKI ISTENTISZTELET a gyülekezeti teremben 18 órai kezdettel.

Április 20. – ÜNNEPI ISTENTISZTELET ÚRVACSORÁVAL az Evangélikus templomban 9 órai kezdettel. Az alkalommal párhuzamosan gyermek istentiszteletet is tartunk.

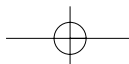
Április 21. – ÜNNEPI ISTENTISZTELET ÚRVACSORÁVAL az Evangélikus templomban 9 órai kezdettel. Az istentisztelet keretén belül Jézus szenvedéstörténete elevenedik meg hittanosaink előadásában.

Április 21. – ÜNNEPI ISTENTISZTELET ÚRVACSORÁVAL Nagytarcsán, 10³⁰-tól.

Május 4-én, anyák napján, az istentisztelet keretén belül köszöntjük gyülekezetünk édesanyáit.

Május 11-én 9 órától, az egyházi ének és zene vasárnapján ünnepi zenés istentiszteletet tartunk.

Kiemelt gyülekezeti alkalmaink

Húsvét utáni 40. napon – **Jézus mennybemenetele ünnepén** – május 29-én csütörtök este 18 órai kezdettel ünnepi istentiszteletet tartunk.

Május 18-án, a Magyar Református Egység napja alkalmából az istentisztelet keretén belül a határontúli magyar testvéreinkért imádkozunk. Az istentiszteletet követően koszorút helyezünk el a magyar nép lelki megújulásáért emelt emlékoszlopunknál.

Május 30-án konfirmandusaink vizsgát tesznek gyülekezetünk presbitériuma és a szülők jelenlétében. Ezt követően június 9-én, pünkösd hétfőjén az istentisztelet keretén belül Isten és a gyülekezet színe előtt ünnepélyesen **bizonyosságot tesznek hitükről** és részt vesznek az úrvacsorán.

Június 4-én, 5-én és 6-án este 18 órai kezdettel pünkösd evangelizációs istentiszteleteket tartunk vendégigehirdetőkkel.

PÜNKÖSD ÜNNEPI ISTENTISZTELETEINK A TEMPLOMBAN:

JÚNIUS 8. – ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET CSÖMÖRÖN 9⁰⁰-TÓL.

JÚNIUS 9. – ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET CSÖMÖRÖN 9⁰⁰-TÓL.

JÚNIUS 9. – ÚRVACSORÁS ISTENTISZTELET NAGYTARCSÁN 10³⁰-TÓL.

KONFIRMANDUS-TÁBOR GÁRDONY, 2014. JÚNIUS 16-18.

Az idei évben is szeretettel hívjuk és várjuk konfirmált fiataljainkat közös táborozásunkra. Nyári alkalmunk fő célja a hitmélyítés és a közösségépítés, amelyhez most a gárdonyi református gyülekezet szállása nyújt helyszínt. Bővebb információ a szállásról: http://www.gardonyrefhir.hu/?page_id=3857.

A háromnapos együttlét költségeit megosztjuk, némi önrész mellett gyülekezetünk anyagi támogatást nyújt mind a szállás, mind az utazás költségeihez. A további részletekről időben adunk tájékoztatást a jelentkezőknek. **A táborra május 31-ig lehet jelentkezni Esztergály Előd Gábor lelkipásztornál.**

Várunk!

GYÜLEKEZETI NYÁRI TÁBOR – 2014

ELŐZETES TÁJÉKOZTATÓ

Az idei esztendőben **július 2-6.** között szervezzük meg gyülekezetünk nyári táborát, amelyre ezúton is szeretettel hívünk minden érdeklődőt. A lelki feltöltődés mellett célunk, hogy közösen kikapcsolódva jobban megismerhessük egymást. A helyszínt a Balaton déli partján található **BALATONI HOTEL** adja, melynek címe: Balatonfenyves, Kölcsey u. 7., honlap: www.edzotaborok.hu/balatonfenyvesB.html.

Jelentkezési határidő és előleg megfizetése: 2014. április 30. A jelentkezéshez kérnénk a mellékelt adatlapot kitöltve leadni, és előlegként a részvételi díj 30%-t gyülekezetünk bankszámlájára befizetni. Lemondás esetén a Hotel üzemeltetője nem téríti vissza az előleget!

Gyülekezetünk bankszámlaszáma: Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség, OTP BANK NYRT. 11742049-20341938

A tábor időpontja – a korábban meghirdetett időponttól eltérően: július 2-6. (szerdától vasárnapig). Részvételi díj (5 nap 4 éjszaka teljes ellátással, első nap vacsora, utolsó nap ebéd):

- 18 év felett: 19 800,-/fő (idegenforgalmi adóval);
- 14-18 év: 18 400,- Ft/fő;
- 6-14 év: 17 300,- Ft/fő;
- 3-6 év: 10 500,- Ft/fő;
- 3 éves kor alatt: ingyenes.

A szállásadó SZÉP-kártyát elfogad. Gyülekezetünk lehetőségeihez mérten szükség esetén anyagi segítséget tudunk biztosítani a táborozni vágyóknak. A támogatási igényeket kérjük írásban a lelkipásztor felé nyújtásuk be. Bővebb felvilágosítás és jelentkezési lap kérhető Esztergály Előd Gábor lelkipásztorától személyesen, vagy a 06/30-488-8780-as telefonszámon, vagy az esztergalyelod@gmail.com e-mailen.

Híreink

ANYAKÖNYVI HÍREK

2014. január – április

GYÜLEKEZETÜNK ÚJ TAGJAI

Kis Florentina Kata (szül.: 2003.11.13.). Kereszttségben részesült: 2014.04.06.

Kis Liliána Enikő (szül.: 1999.10.08.). Kereszttségben részesült: 2014.04.06.

Nagy Petra (szül.: 2013.11.04.). Kereszttségben részesült: 2014.04.13.

HALOTTAINK

Szacsuri Istvánné sz. Bíró Anna, 1941.07.14. Békés – 2013.12.22. Budapest.

Molnár Lajos, 1926.11.14. Debrecen – 2014.01.07. Nagytarcsa.

Percsy Miklós, 1937.09.06. Hódság – 2013.12.04. Csömör.

Dunavölgyi Márta Terézia, 1947.09.05. Budapest – 2014.01.06. Kistarcsa.

Nagy Dánielné sz. Seprenyi Julianna, 1921.02.08. Komádi – 2014.01.15. Csömör.

Magyar Istvánné sz. André Mária, 1931.04.07. Kisújszállás – 2014.01.16. Csömör.

RENDSZERES ALKALMAINK

Istentisztelet (minden hónap utolsó vasárnapján és az ünnepnapokon úrvacsorával): vasárnap 9⁰⁰–10⁰⁰

Istentisztelet Nagytarcsán (minden hónap 1. és 3. vasárnapján a r.k. templomban): vasárnap 10³⁰–11³⁰

Gyermek-istentisztelet (a gyülekezeti teremben): vasárnap, 9⁰⁰–10⁰⁰

Iskolai hittan: Mátyás K. Ált. Isk.: hétfő és szerda délelőtt; Blaskovits O. Ált. Isk.: péntek délelőtt.

Óvodai hittan – Laki sarki csoport: kedd 15³⁰–16⁰⁰, Kacsó utcai csoport: kedd 16³⁰–17⁰⁰

Bibliaóra* az idősebb korosztálynak: kedd 8³⁰–10⁰⁰, a fiatalabb korosztálynak: péntek 18⁰⁰–19³⁰

Konfirmációi előkészítő*: péntek 16⁰⁰–17⁰⁰

Ifjúsági alkalom*: péntek 17⁰⁰–18⁰⁰

Presbiteri ülés*: minden hónap utolsó keddjén 18⁰⁰–20⁰⁰

Hitmélyítő Vasárnapi Iskola*: minden hónap 2. és 4. vasárnapján 10³⁰–11³⁰-ig.

* Az alkalmat az ideiglenes lelkészi hivatalban tartjuk.

GYÜLEKEZETÜNK TÁMOGATÁSA

„A JÓTÉKONYSÁGRÓL ÉS AZ ADAKOZÁSÉRŐL PEDIG EL NE FELEDKEZZETEK,
MERT ILYEN ÁLDOZATOKBAN GYÖNYÖRKÖDIK AZ ISTEEN. (Zsid 13,16)

Kedves Testvéreink, a személyes adományaitokat, illetve gyülekezetünk működését segítő egyházfenntartói járulékkukat személyesen az istentisztelet után, vagy telefonon egyeztetett időpontban, vagy banki átutalással tudják befizetni (átutalás esetén kérnénk jelezzék annak jogcímét). Gyülekezetünk bankszámlaszáma: **OTP Bank Nyrt. 11742049-20341938**

ELÉRHETŐSÉGEINK:

A Lelkészi Hivatal címe: 2141 Csömör, Állomás u. 2. Telefon: 06/30-488-8780.

HIVATALI FOGADÓÓRA ELŐZETESEN EGYEZTETETT IDŐPONTBAN.

Internetes elérhetőségeink: www.csoref.hu, esztergalyelod@gmail.com

IMPRESSZUM

A MAGVETŐ – a Csömör-Nagytarcsai Református Missziói Egyházközség gyülekezeti lapja. Megjelenik 250 példányban, A4-es méretben negyedévente. Felelős kiadó, valamint az újságot szerkeszti és tördeli: *Esztergály Előd Gábor* lelképásztor. Korrektor: *Pintér Édua* presbiter.